

Talán ilyet Szent Patrick, a
Madarak védőatyja,
Vagy ki tudja, kiknek zrika,
Hogy a Rudyt ily hosszan hagyja.

Talán Leopold Bloom, kisfia
Egy évet élt – Rudy Bloom – csak,
Érzi, van mit pótolnia,
És nézi Rudyt: „No, nézd csak...”

Nádasdy Ádám

MUTASS KÖZÉPUTAT

Tandori Dezsőnek

A nagyot s a kicsit, ha el tudnám
választani, össze is tudnám kötni őket.
De hol ezt látom, hol azt: tüt és mozdonyt,
sejtet és generációt, egyes betűt és ömlő,
mindent beborító mázsás szöveget.

Ha tudnék hunyorítani, ahogy a festő,
az arcizmommal távlatot csinálni,
nem kéne járdaszélen, bosszúsan,
cekkereimet gondosan letéve
leragadnom valami lény miatt,
melengetni a szar kis életét;
máskor meg dióhéjból alakított,
fogpiszkáló-árbocú kis hajómmal
(ha szabad így neveznem ezt a tákolmányt)
nem kéne rögtön a Nagy Óceán
borzasztó paplanában hánykolódnom.

De ez van, hol kicsik, hol túl nagyok
vesznek körül, és én rugalmasan
arányulok: a nagyok közt kicsi,
a kicsik közt nagy leszek, nem tudom összekötni
egyetlen énben a két végletet –
ahogy egyszemélyben hajolnak a porba
és néznek büszkén az égő bokorba
a rozsdamentes, sovány mesterek.